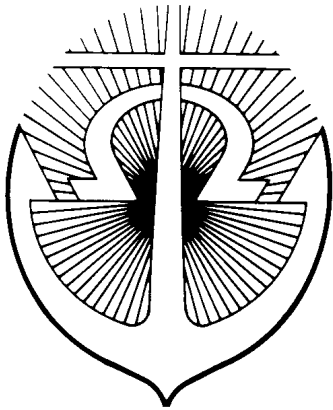

MAGVETÉS

TÖRÖKKOPPÁNY, SZOROSAD, SOMOGYDÖRÖCSKE, MIKLÓSI, KÁRA, ZICS, SOMOGYEGRES,
KAPOLY, SOMOGYMEGGYES, PUSZTASZEMES ÉS KERÉKI KÖZSÉGEK
EGYHÁZI KULTURÁLIS LAPJA

2012. XX. évf.

— 2. szám —

II. negyedév

FELTÁMADÁSI MENET

Örömmel értesültünk, hogy egyházközségünk is bekapcsolódhat az országhatárainkon átívelő, engesztelő szeretetláncba. A szép, faragott szárnyas keresztet a tamási egyházközség tagjai hozták el Törökkoppányba április 15-én, a vasárnapi szentmise kezdetére.

Harangszóval fogadtuk a szép számban érkező (33 fő) kedves vendégeinket. Ünnepi szentmise keretében adták át prior atyának a keresztet, a hozzá tartozó jegyzőkönyvvel együtt, amibe útja során beírtak egy-egy gondolatot az egyes településeken. Törökkoppányban az *Őseink hite, a jövőnk reménye* felirat előzte meg a feltámadási jelvényt tovább kísérők, a zarándoklat céljával egyetértők névsorát.

Egy-egy szalagot is felkötöttek a fogadó helyeken a keresztre. A mi nemzeti színű szalagunk is felkerült rá *Törökkoppány* felirattal. Örültünk az időközben megérkező koppányszántói küldöttségnek is, akik szintén szalaggal jelezték a mozgalomhoz csatlakozásukat.

Azóta megtudtuk, hogy megérkezett pütkösdre, a csíksomlyói búcsúra a szalagokkal ékesített szárnyas kereszt. A Feltámadási menet a Hármashalom-oltárnál elérte tetőpontját. A Zamárdiból indított szeretetlánc a kiengesztelődést és az együvé tartozást hirdeti.

Az évek óta egyre kiteljesedőbb tavaszi zarándoklaton egymásnak átadott kereszt elviszi bocsánatkérésünket az országhatáron túli magyar testvéreinkhez, akiket a 2004. december 5-i népszavazáson hazánkban sokan megtagadtak.

Az idén keresztény kiállásunkat jelezte ez a menet. A csatlakozók szinte szándéka szerint

– **valljuk, hogy életünk a fogantatótól a halálig a Jóistené, ő adja, ő rendelkezik vele.**

– **valljuk, hogy a család az Istentől való természetes és természetfelettire hangolt létforma.**

– **valljuk, hogy gyermekeinknek joga van – az államtól is támogatott módon – megismernie és követnie Megváltónk, Jézus Krisztus evangéliumát.**

sadalmi, vallási és kulturális életét, mert Isten terve szerint való minden nép és nemzetiség, így a magyar is!

– **valljuk, hogy a vezetők a társadalmi élet minden szintjén Jézus Krisztus előtti felelősségük tudatában kell, hogy vezessék a rájuk bízottakat.**

Őseink példáját követve, mi is a Szűzanyát kérjük, legyen közvetítőnk és pártfogónk Szent Fiánál és magyar testvéreinknél. Gondolatban az ő erdélyi kegyszobra elé rakjuk le gondjainkat, problémáinkat. Kezébe helyezzük Magyaror-

Az igali templomnál

– **valljuk, hogy a felnőtteknek joguk és kötelességük a munka, és Istentől eredő jog a munkájukhoz méltó bér. Továbbá állítjuk, hogy az uzsorakamat használata erkölcsileg és társadalmilag is súlyos bűn.**

– **valljuk, hogy a Jóistennek tetsző, ha teremtett világát fenntartjuk és átörököltetően műveljük.**

– **valljuk, hogy minden embernek joga van anyanyelvét szabadon használva élnie családi, közösségi, tár-**

szág sorsát, jövőjét. Kérjük, segítsen, hogy családjainkban béke és egyetértés legyen. Tudjunk szeretetben élni és megbocsátani egymásnak.

Törökkoppányban a szentmise után egy kis agapéra hívtuk kedves vendégeinket a szomszédos „Hangya-házba”. Jó volt megismerkedni, elbeszélgetni, barátságot kötni egymással.

Április 21-én Imre atya és Ákos tisztelendő úr vezetésével, a templomunkban őrzött nemzeti zászló alatt 23 sze-

méllyel kísértük Igalba a megszentelt keresztet. Az igali plébános atya fogadott minket, és már várt ránk a batéi küldöttség is, hogy még aznap tovább vigye a feltámadási jelvényt. Miként a tamási hívektől, úgy az igaliaktól is régi énekünkkel búcsúztunk: „*Elárvult nép ajkán, fölcsendül az ének. Légy Mária anyja, Árpád nemzetének...*”

**Szabó Róbertné
Törökkoppány**

A megszentelt jelvényt a pütkösdői búcsú után visszahozták Magyarországra. Krisztus Király vasárnapjára kell Sopronba érnie. A csíksomlyói ferences barátok üzenete:

„**Dr. Jakubinyi György, Erdély érseke egyszer úgy fogalmazott, hogy a Gyulafehérvári Főegyházmegye szíve Csíksomlyón dobog. Az Ipoly vidéki, a pécsi, a győrménfőcsanakai valamint a százhalombattai egyházközség zarándokcsoportjai négy különböző irányból indultak, hogy imádságos lelkülettel hordozzák a történelmi Magyarország településein a négy feltámadási jelvényt, hirdetve, hogy Krisztus feltámadása minden kárpát-medencei magyar reménysége, hogy nemzetünk jövőjét csakis a keresztény egység jelentheti. A feltámadási jelvények Csíksomlyón való találkozása szimbolikus. Azt fejezi ki, hogy Csíksomlyón nemcsak az erdélyi főegyházmegye szíve dobog, hanem minden magyar emberé, akiket Krisztus köt össze a feltámadás reményében a Csíksomlyói Szűzanya közbenjárására.**

Tisztelettel a csíksomlyói ferences testvérek nevében: Urbán Erik OFM – kegytemplom-igazgató.”

TESTVÉREINK, A SZENTEK

Kaszap István

A huszadik század első felében élt Kaszap István halála után 77 évvel még mindig nagy tekintélynek örvend, különösen a szülővárosában, Székesfehérváron. Hálaadó imatáblák sokaságával találkozhatnak azok, akik felkeresik székesfehérvári sírját a Prohászka Ottokárról nevezett templom udvarának oldalkápolnája előtt lévő kis arkádiás részen. A köztudatban elterjedt az a mondás róla, hogy ő a „fiatalok példaképe, és a fájdalmak férője”.

1916. március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén született Székesfehérváron. Minden bizonnyal a Boldogságos Szűz Mária is közbenjáró anyai oltalmával Istvánért, hogy eljutott az életszentségre.

Édesapját, Kaszap Lajos postafőellenőrt rendkívül csöndes, szerény embernek ismerték, aki munkája mellett sok időt fordított az imádságra. Édesanyja Winkler Róza, férjéhez hasonlóan vallásos, mély lelkiéletet élő asszony volt. A szülők igen fontosnak tartották, hogy gyermekeiket kicsiny koruktól Isten szeretetére, bensőséges vallásosságra és az ima gyakorlatára neveljék. A család rendszeresen, együtt járt szentmisére, a szószék alatt foglaltak mindig helyet. István a szokásnak megfelelően 9 éves korában járult először szentáldozáshoz. Már ekkor érzi magában az indíttatást a papi hivatás felé, de nemigen beszél szándékáról.

Középiskolai tanulmányait Székesfehérváron a ciszterciék gimnáziumában végezte. Eleinte nagyon jó tanuló volt, de a 6. félév vége felé annyira érdekelte a szépirodalom, a történelmi tudományos könyvek, a francia, olasz és más nyelvek, hogy a többi tantárgyat elhanyagolta, így majdnem osztályismétlő lett. Még időben belátta, hogy ha nem a

tanulmányaira fekteti a fő hangsúlyt, a papi hivatása foroghat kockán. Annyira komolyan tanult, hogy két félévi szorgalmával behozta lemaradását, sőt, számára más fontos dolgokkal is tudott foglalkozni. 15 éves korában Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén avatták Pistát a Mária kongregáció tagjává.

Később a ciszter cserkészcsapat vezetője lett. Gimnáziumi tornaversenyeken nagy sikerekkel vett részt. A Középiskolai Sportkörök Országos Szövetségének (KISOSZ) versenyén, a Magyar Országos Torna Szövetség (MOTESZ) által kiírt versenyen, az Alba Regia Atlétika Klub (ARAK) versenyén is részt vett és érmet szerzett. Kitartó szorgalmával elérte, hogy az érettségén az osztály legjobb eredménnyel végzett tanulója

„Az emberek megértéséhez csak egy kell: részvét, teljes őszinte szeretet”

lett. 1934. március 17-én aratta legfényesebb diadalát szertorna gyakorlataival. Így a székesfehérvári tankerület ifjúsági bajnoka lett. István a sportsikerek közben sem felejtette el fő célját, hogy egykor papként az Úr önzetlen szolgája lehessen. Az igazi döntés egy tavaszi lelkigyakorlat hatására születik meg, melyet egy karmelita atya vezet. „Soha nem volt még lelkigyakorlat hatással úgy rám – írja naplójában – mint az idei... Lelkem az életgyónásban megtisztult, akaratom megszilárdult.”

1934. július 30-án jelentkezett jezsuita szerzetesnek. Ekkor írta naplójába: „Ó, Uram mennyire örülök, hogy engem ilyen kitűnő társaságba vezetél.” Nemsokára betegség sorozata tört Istvánra. Elment a hangja, hónapokig

nem tudott beszélni. Majd a manduláit kezeltetik. Később lábán ízületi fájdalmak gyötrik. Gyakoriak nála az orrvérzések, melyet egyszer villamos csipeszszel tudtak elállítani. Sápadtan, de szótlanul tűrte a fájdalmas kezeléseket. Gennyes kelések keletkeztek testén, amely 40 fokos lázzal járt. Ekkor István maga kérte a szent kenetet. Már az orvosok is lemondtak róla, és csodálták lelkierejét.

Szent József napján kórházba szállították, súlyos műtéten esett át. Ekkorra már arcán, száján kelések képződtek, úgyhogy sem enni, sem beszélni nem volt képes. Ezeket a betegségeket Isten kezéből fogadta. Ápolóinak egyszer ezt mondta: „A nagy lelkigyakorlatban ezt kértem, és a jó Isten megadta. Amikor a följárlást tettem, megdadt a lábam. Akkor tudtam a

gyobb szeretettel és készséggel” fogadja vissza.

Otthon jobban lett. A szentmiséken hosszú hálaadásba kezdett az áldozása után. De rövidesen két hétre ismét kórházba került. Tíz napig csak folyadékot tudott magához venni. Nem panaszkodott, mindennel elégedett volt. Utolsó napjaiban otthon szenvedett: torka bedagadt, magas láza volt. Amikor érezte, hogy eljött az utolsó órája, írásban papot kért. Az ápoló nővér nem tartotta életveszélyesnek az állapotát, ezért reggelig várni akart. István a gyötrelmek között másodszor is felírta, hogy papot kér. A nővér elsietett, de mire visszaért, a beteg már eszméletlen volt.

1935. december 17-én hajnalban lépett át az örökkévalóságba. 19 évet, 8 hónapot, és 22 napot élt ezen a földön.

Számtalan segítséget, imameghallgatást kötnék személyéhez. Türelemmel viselt szenvedése érdemszerző volt. Fiatal kora ellenére teljes életet élt, mert hitünk szerint eljutott a Szeretet Teljességéhez. A székesfehérvári egyházmegye által kezdeményezett boldoggá avatási ügye folyamatban van. Kérjük az ő közbenjárását magunk, mások életére, és imádkozzunk, hogy mielőbb a magyar boldogok és szentek soraiban tisztelhesük őt.

Berényi István

Gondolatok a START programról

2011-ben a magyar kormány a munkanélküliség csökkentése érdekében meghirdette a START programot. A program keretében lehetőség nyílik helyi mezőgazdasági tevékenységre (zöldség- és gyümölcs termesztésre), belvízelvezetésre (községi árkok rendbetételére, karbantartására), mezőgazdasági utak megtisztítására. Támogatják a létrehozott termékek helyi feldolgozását, a község javára történő hasznosítását. A tervezés és pályázat után 2012 januárjában a programot elindították.

Először is leszögezem, hogy a program alapelvét és általános célját jónak tartom. Környékünkön nagy a munkanélküliség, szükséges és elkerülhetetlen a változtatás az eddigi segélyező gyakorlaton és a gondolkodásunkban is. Már a program meghatározásakor is találunk egy finom megkülönböztetést. Nem közmunkáról, hanem közfoglalkoztatásról szól, feltételezve, hogy amit teszünk, azt nem csak egy végrehajtandó mun-

kának tekintjük, hanem „foglalkozunk” is vele.

Az előző programokhoz képest az is jó, hogy hosszabb távra szól, tervezhető, és ha jól csináljuk, eredménye is lesz. Kapcsolható a környező települések programjaihoz, közös munkára és gondolkodásra készítet nemcsak helyben, hanem az úgynevezett kistérségen belül szintén. Ha minden az elképzeléseink szerint alakul, akkor a program elérheti közösségteremtő célját is.

Azonban a megvalósítás hagy némi kívánnivalót. A kezdetet kapkodás, információhiány, megmagyarázhatatlan és megmagyarázatlan intézkedések, utasítások jellemezték. Néha sikertelenül próbálkoztunk értelmezésükkel, és néhányszor önkényesen értelmeztük az elhangzottakat. Az önkényes értelmezésekért többen katonás „figyelmeztetésben” részesültünk.

A következő, és sokkal lényegesebb probléma az önértékelésben jogosan sértve érzett emberek meggyőzése volt.

Megértetni, hogy egyikünk számára sincs nagyon más kiút, mindannyiunknak szinte csak ez az egyetlen lehetőség maradt. Ne felejtjük, hogy a munkanélküliek között van számos jól képzett, magasan kvalifikált szakmunkás, vagy akár felsőfokú végzettségű ember is, akik önhibájukon kívül kerültek nehéz helyzetbe. Arra is gondoljunk, hogy a munkahelyvesztés miatt bármelyikünk kerülhet hozzájuk hasonló helyzetbe.

A program elvárásai magasak, de a 8 órai munkáért szégyenletesen alacsony bért kínálna a résztvevőknek. Tiltakozásunk és véleményem szerint jogos érveink ellenére ez az összeg heti bontásban kerül kifizetésre, így gyakorlatilag még egy magasabb közüzemi számla rendezésére is kevés. Továbbá az amúgy is túlterhelt jegyzőseket és körjegyzőseket újabb, már a megvalósíthatatlanság határát súroló feladat elé állítja. A „napi jelentések” elkészítése, amely a polgármestereket sújtja, már csak hab a tortán.

A program igazán sikeres végrehajtásának érdekében célszerű lenne az eddigi tapasztalatok többszintű értékelése, az információk kétirányú áramoltatása. Főlegesen tartom a helyi viszonyokat nem ismerő, teljesen formális, a tájékoztatást némi agresszivitással fűszerező előadásokat, amelyeken a párbeszéd kizárt.

Összegezve a fent leírtakat: a programot, célját tekintve az eddigi legjobbnak tartom, viszont a felmerült – és a gyakorlatban folyamatosan felmerülő – gondok megoldásához a további közös gondolkodás és egymás kölcsönös megértése elengedhetetlen. A helyi adottságok figyelembe vétele, a bérek lehetőség szerinti emelése és a főleg adminisztráció csökkentése lényegesen javítana a programon, és segítene mindannyiunknak a sikeres megvalósításban.

Zoltán Péter
polgármester
Somogydöröcske

KELLEMEST A HASZNOSSAL

Az országos szervezésű *Összefogás a tiszta Magyarországért* mozgalom keretében meghirdetett „Te szedd!” szemégyűjtési akcióban Somogydöröcske is tevékenyen részt vett. A jelentkezők fontosnak tartják környezetük tisztaságát, ezért gyűlte össze június 2-án 10 órakor a somogydöröcskei polgármesteri hivatal előtt, hogy „felvegyék a kesztyűt” a szemét ellen.

A 18 önkéntes minden korosztályt képviselt. Az előzetes tájékoztatás után – melyet a szervező, Pongráczné Színek Angéla alpolgármester tartott – a csapat összeállt egy közös fényképezkedésre, majd elindult a „Te szedd!” akció logójával ellátott szemétszákokkal, hogy megtisztítsa a falut. A szemétszedés főként a települést körülölelő erdőkben eldobott hulladékok összegyűjtésére irányult. A munka hatékonyabbá tétele érdekében a társaság háromfelé vált. Mivel Somogydöröcske erdei sok látnivalót kínál, ezért egyben egy szép kirándulást is tettünk. Többféle gyümölcsöt kóstolhattunk, mert már érett a cseresznye, a szeder, a szamóca. Szép és különleges vadvirágok díszítették az erdő talaját, a József-hegyről pedig páratlan panoráma nyílik a Mecsek felé.

Sikerült összekötnünk a kellemest a hasznoval. Összességében elmondható, hogy kis falunk tiszta, lakosai vigyáznak rá.

A megtöltött zsákokat a volt óvoda udvarában gyűjtöttük össze. A „munkás kirándulás” után itt is készült egy csoportkép a lelkes, de már megfáradt résztvevőkről. Bár Somogydöröcske egy piciny falu, mégis gyarapítottuk azok számát, akik az ország tisztántartásáért fáradoztak ezen a szombati napon.

Katona Zoltánné
Somogydöröcske

BÉRMÁLÁS

2012

A keresztény nagykorúság szentségében részesültünk Miklósiban május 1-jén. Balás Béla kaposvári megyés püspök atya szép ünnepség keretében bérmált meg 28 fiatait.

Felnőtt keresztények lettünk ezen a napon. Jogilag még szüleinck szárnya alá tartozunk, de már felelősek vagyunk tetteinkért és mulasztásainkért. Bérmálkozásunkkal ráléptünk egy olyan ösvényre, ahol céljainkat és küldetésünket nekünk kell megtalálnunk. Boldogulnunk kell; magunknak kell elfoglalni helyünket a keresztény világban. Igaz emberekké kell válnunk, és segíteni a többieknek is, hogy ők is jobb emberek lehessenek.

Szeretetet kell adnunk, amit Jézustól kaptunk. Nem azért kaptuk, hogy megtartsuk magunknak, hanem azért, hogy önzetlenül tovább adjuk.

A bérmálás óta a Szentlélek ajándékait is magunkénak tudhatjuk. Ezek az ajándékok megkönnyítik az Isten felé való haladásunkat. A *Bölcsesség*, a *Tudomány*, az *Értelem*, a *Tanács*, a *Lelki erősség*, a *Jámborság* és az *Úr félelmének lelke* áradt ránk azon a napon.

A *Bölcsesség* megnyitja az értelmet, hogy jézusi módon gondolkodjunk: szeressük, ami Istentől van. A tudás önmagában kevés. Meggyógyíthatja a kezet, de a *Bölcsesség* tanítja meg jól használni. *Tudomány* nélkül az élet elsorvad, de *Bölcsesség* nélkül barbárrá válik. Tudomány = megismerés. Szentírási szóhasználatban megismerni azt jelenti, hogy szeretni. Csak ha megszereted Istent, akkor érted meg Őt. Az *Értelem* lelke segít meditatálni, elmélkedni, belül a mélységekben olvasni. A *Tanács* a döntéseinkben, a helyes út kiválasztásában segít. A *Lelki erősség* a nehéz helyzetek megoldásának képessége, bátorra tesz minket. A Szentlélek olyan, mint egy edző: felkészít a fáradságos munkára, mert nincs aranyérem veríték nélkül.

A *Jámborság* az Atya iránti fiúi szeretet. Felismerjük, hogy Isten az egyetlen Isten, és megtanuljuk szeretni. „Boldogok a szelídek, mert övék lesz a Föld” – mondta Jézus. A jámborság az Istenbe vetett bizalom ajándéka.

Az *Úr félelme* a tisztelet érzelme, a megbántástól való félelem. „Akik az Urat félik, hallgatnak szavára, s az útjain járnak, akik Őt szeretik. Akik az Urat félik, kitarják szívüket, s rábízzák magukat az igaz alázattal. Vessük magunkat Isten karjaiba, ne kerüljünk emberek kezébe, mert amilyen nagy Ő, épp olyan nagy az irgalma.”

Legyünk jók, törekedjünk boldogságra, engedelmeskedjünk Istennek. Miklósiban május elsején azért kaptuk a Szentlélek ajándékait, hogy éljünk velük, használjuk azokat azon az ösvényen, amire ráléptünk...

Makai Réka
Somogydöröcske

BÉRMÁLKOZTAK 2012. május 1-jén Miklósiban: Törökkoppányból: Bacsai Péter (Péter), Császár Patrik (Tibor), Dobos Attila (László), Fias Dorina (Ilona), Róth Ádám (Dávid), Szili Dániel (Balázs), Schell Vanessza (Franciska), Szorosadról: Steinbacher Andrea (Barbara), Somogydöröcskéről: Makai Réka (Éva), Miklósiból: Geiger Dominik (Tamás), Katalin Kinga (Beatrix), Zicsről: Csécs Rebeka (Bernadett), Giay Bence (József), Hargitai Mihály (László), Knapp Rajmund (Richárd), Maros Patrícia (Viktória), Visnyei Petra (Erzsébet), Koppányszántóról: Varga Balázs (Bertalan), Horváth Csaba (Márk), Somogyacsáról: Orsós Ramóna (Mária), Somogymeggyesről: Herczeg Dorottya (Erzsébet), Horváth Szabolcs (Dénes), Nagy János (Máté), Nagy Marianna (Ágnes), Pikli Szandra (Mária), Somogyegresről: Csuti Violetta (Katalin), Kovács Krisztián (Gábor), Budapestről: Éry Kovács Zsanna (Mária)

IGÉRETTÉTEL

„Úgy világítson a ti világosságotok az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat” (Mt 5,16) Az Úr Jézus szava mindannyiunkhoz szól. Állandó feladat, küldetés a keresztény életünk. Ezt kellene megértenie minden bér-málkozóknak.

11 falu lelkipásztori ellátását a püspök atya 1996-ban a Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett lelkipásztori közösségre bízta. A szerzetes papok munkáját elkötelezett külső testvérek is támogatják. A püspöki bér-málási szentmise

végén egy új külső testvérünk, **Kruppa Gábor** építésmérnök tett ígéretet, hogy ereje szerint segíti szerzetesi közösségünk munkáját. Már évek óta többszörösen bebizonyította önzetlen segítőkészségét, s most a püspök atya és a prior atya előtt a templomban hangosan elmondta a külső testvérek elköteleződését jelentő ígéretet:

„Én, N., mint a Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség külső testvére, ígérem, hogy a közösség tagjait lehetőségemhez mérten segítem, példamutató keresztény étellel azon leszek, hogy környezetemben

Isten és az Anyaszentegyház megbecsülése nagyobb legyen, és Isten országa növekedjen.

Napi imádságommal belekapcsolódom a közösség Krisztus kegyelmét váró imaéletébe.

Segítsen az Úr, hogy olyan testvéri közösséget építsünk egymás javára, amelyben ő is kedvét leli. Amen.”

szerk.

Jót tenni jó

Mai önző világunkban sokak számára közhelyként hangzik ez a mondat, pedig nem az. Településünkön mindig éltek, és ma is élnek önzetlen emberek.

Templomunk oltárait díszítő terítőket ügyes kezű asszonyok készítették. Több évtizede csodálatos csipketerítőket horgoltak. Nyolcvanas évek elején Szalay János atya – a templom falát díszítő motívumokból merítve – rajzolta meg a terítőmintákat. Az ügyes kezű asszonyok: Schutzbach Józsefné, Johan Józsefné, Vörös Józsefné, Pfléger Mártonné, Millei Jánosné, Rentler Józsefné, Geiger Józsefné, Ábrahám Vilmosné, Schmidtné Hargitai Klára három garnitúra – piros, lila, zöld színekben – terítőt hímeztek.

1993-ban Almacht Péterné a lánya, Házlinger Jánosné által megrajzolt mintákkal riselt fehérterítőket készített. 1994-ben „búzakalászos” mintával Schutzbach Józsefné Mária néni varrt egy újabb garnitúra terítőt.

A 1993-ban a zicsi főoltárra, a szentélyben lévő kisasztalra, a szószékre és a Szűzanya oltárra nem készült riselt terítő. Geréb Éva gyermekei Tünde és Andre segítségével megvásárolta az anyagot, Házlinger Jánosné és lánya Ágnes a riseléshez szükséges cérnával járult hozzá a hiányzó terítők elkészítéséhez. Éva néni két hét alatt húsvétra készítette el a hiányzó darabokat.

Karácsonyra Geréb Éva és Nyúl Józsefné horgolt karácsonyfadíszeket készített.

Steinbacher Árpádné, Angyal Ferencné, Gutheil Ferencné, Koszorús Ferencné, Schutzbach Zoltánné évek óta négy váltás (36 db) gyertyát adományoz a templom részére.

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik pénzbeli adományaikkal, vagy kézzel munkájukkal hozzájárultak a templom díszítéséhez és külső környezetének rendbetételéhez. (Elnézést kérünk ha valaki kimaradt a felsorolásból.)

G. Jné – Zics

Isten fizesse meg!

Gyakran hallani mostanában, hogy: „Falvaink, sajnos előre-gedtek”, vagy: „Sajnos, falvainkban sok az öreg”.

Azt gondolom, ez a „sajnos” egy kicsit félreértelmezhető, mert nem az a probléma, hogy sok az idős ember (hála Istennek, hogy szép kort megérték), sokkal inkább az, hogy kevés a fiatal. Köztudott, hogy a munkahely miatt, a jobb megélhetés reményében költöztek el Tabra, Kaposvárra, Siófokra stb.

Az itt maradó szülők, nagyszülők pedig az idő múlásával szépen megöregedtek, ami egyrészt örömteli dolog, hiszen a mai rohanó, zaklatott világban egyre aktuálisabb a mondás: minden öreg volt fiatal, de nem minden fiatal lesz öreg.

Másrészt az öregedéssel gyakran együtt jár, hogy egészségtelen – finoman szólva is – már nincsenek a csúcson. Hol itt fáj, hol ott sajog; se ülni nem jó sokáig, se állni. Az autóbá ki- és beszállás pedig néha nem is egyszerű, mert az a fránya küszöb is egyre magasabb lesz...

Am mindezen nehézségek ellenére, hívő emberek lévén, szeretnének eljutni vasárnaponként a templomba. Azonban gyalog felmenni – az egyik munkatársam szavaival élve – „felejtős”, hiszen a miklósi templomot nagy „hegyre” építették.

– Igen ám, de akkor hogyan?

És itt jönnek a képbe a templomunkban szolgálatot teljesítő, jó szándékú kántorok. Ugyanis néhányan, – köztük jómagam is –, kihasználva, hogy a vidékről érkező Pretz János kántornak mindenképpen fel kell jutnia autójával a templomhoz, kéthetente stopposnak állnak. Ő pedig nagyon segítőké-

szen felveszi az út szélén várakozó, templomba vágyó embereket.

A visszaút után aztán az alkalmi taxis bére a kiszálló utasoktól a jól ismert „fizetőeszköz”:

– Köszönöm! Az Isten fizesse meg!

A faluban élő fiatal kántor – Baumann Zoltán – helybéliként gyalog is megtehetné az utat a templomig. Mégis, amikor kéthetente ő kántorizál a faluban, szorgos telefonátalásba kezd, és így verbuválja az utasokat: „Lesz járat!”

Sőt, sokszor még akkor is, ha nem ő nálunk a soros. Olyankor az autóját bocsátja rendelkezésre, hogy a nehezen közlekedő emberek is eljuthassanak a szentmisére. Az édesanyja pedig sokszor azért megy gyalog, hogy a többiek beférjenek. Gyakran megyünk az ő autójával akkor is, mikor terítőcsere, takarítás, vagy más egyéb tennivaló van a templomban. És az ő jól megérdemelt bére is a: – „Köszönöm!”, és az: „Isten fizesse meg!”

Erősen gyanítom, hogy ezeket a „fizetőeszközöket” egyik boltban sem tudják kenyérre, tejre, vagy bármi egyébre váltani, mégis segítőkészen, szívesen szállítják az utasokat. Így aztán néhányal több a létszám a templomban, még ha így is kevés – amit az atyák gyakran meg is jegyeznek.

Am az előbb említettek bizonyítják, hogy még ennyi sem lenne, ha ez a két ember nem tenne hétről hétre tanúbizonyságot emberségről és jó szándékról.

Mi utasok pedig ezúton is szeretnénk megköszönni nekik segítőkészségüket, és szívből reméljük, hogy a Jóisten busásan megfizeti őket jó cselekedeteikért, és az a bizonyos „Isten fizesse meg!” ténylegesen valóra válik!

Nieselberger Éva – Miklósi

SZÉPÜLNEK TEPLOMAINK

A szerzetesközösségünk lelkipásztori ellátására bízott 11 falu rengeteg tennivalóval lát el bennünket. Fokozatosan igyekszünk erőnk, időnk és anyagi lehetőségeink függvényében a templomaink felújítását, javítását folyamatosan végezni.

Az idén tavasszal elkészült a **somogyeggyesi templom** teljes külső és belső meszelése. Ez úton is köszönjük a *Mészáros család, Prebraka Sándor és felesége, Weisz Tiborné* és özv. *Fodor Imréné* áldozatos segítségét a meszelés utáni takarításban és a környezet rendbetételében.

Somogyegresen a templom toronysisakjának lefestésével kezdtük meg a templom renoválását.

Az idénre tervezett legnagyobb munkákat a **zicsi templom** adja. A műemlék templom javításának engedélyezése hosszú utánajárás során alakul. Eddig a templomalap vasbetonszerkezettel való összefogására, és a tető alatti betonkoszorú statikai megerősítésére kaptunk engedélyt. Nagy körültekintést és alaposítást igénylő munka befejezése után kérhetjük a további műemléki hozzájárulást a felmenő falak részleges vakolatcseréjéhez és meszeléséhez. Köszönjük a többektől megtapasztalt áldozatvállalást ebben a falunkban is.

Jenő József prior atya

Teréz anyja:

Az imádságról

Fölfedeztem minden baj gyökerét, minden siránkozásunk okát: hiányzik az imádság. Társadalmunk megújulásának az imádságból kell kiindulnia,

A kudarc legfontosabb okai az imádság elhanyagolásában és az őszinteség hiányában keresendők. Ezért van szükség arra, hogy mindannyian teljes őszinteséggel önvizsgálatot tartsunk.

Simon András: Rajzom el a te országot

A zicsi templom alaperősítése

MAGVACSKA

Hittansarok

Újra itt a nyár, a pihenés, kikapcsolódás időszaka. Hazánk sok-sok kincset rejteget, amelyet érdemes szünidőben felkutatni. Egy erdei barangolás, vár, templom felfedezése sok új ismerettel gazdagít mindenkit. Rejtvényeinkben ismert látnivalókat ajánlunk figyelmetekbe. A megfejtések pedig ahhoz az egyházmegyéhez kapcsolódnak, amely idén ünnepi alapításának 100. évfordulóját. Tartalmas vakációt kívánunk!

Alsósoknak: Állatnevek

1. Helyezd el az élőlények nevét vízszintesen az ábrába! A kezdőbetűket összeolvasva egy szót kapsz megfejtésül. (A kétjegyű betűket 2 vonalra írd!)

```

      Á
  _ K _ _ _ _ _
  _ _ _ V _ _ _
  _ _ N _ _ _ _
  _ _ _ _ K _ _ _
  _ _ _ _ L _ _ _
  _ _ B _ _ _ _
  I _ _ _ _ _ _
  _ _ _ _ A _ _ _
  _ _ _ _ _ _ _
  
```

sas-liba-róka-gólya-gúnár-kánya-túzok-ingola-uszkár-karvaly-anakonda-oroszlán-ökörbéka-ölyv

2. Az M betűtől elindulva rendezd a betűket! A megoldás egy híres kelet-magyarországi zárandóhely neve.

CS P I Á M R A Ó

Felsősöknek: Barangolás Magyarországon

1. Minden meghatározáshoz egy földrajzi név illik. A zárójelbe írt betűket összeolvasva a jubileumát ünneplő egyházmegye székhelyét kell kitalálnod.

1. Palóc település, ófaluja a világörökség része (1); 2. Cseppkőbarlang a Mecsekben (3); 3. Itt őrzik Lehel kürtjét (1); 4. Szabadtéri játékaikról és fogadalmi templomáról nevezetes alföldi város (5); 5. Borsod-____-Zemplén megye (4); 6. A magyar reformátusok fővárosa (1); 7. Népviselőtér, fűszerpaprikájáról ismert érseki székhely (4); 8. Az Anna-bálok helyszíne (10); 9. Sárospatak folyója (2); 10. Gyógyfürdőjéről híres közeli település (2)

2. Ki az egyházmegye jelenlegi püspöke?

A/ Paskai László B/ Kocsis Fülöp C/ Szendi József

B. Z.

Horthy Miklós emlékezete

Az újságunk Múltidéző rovatában régi dolgokat, emlékeket szoktunk feleleveníteni. Néhanapján a régi eseményeknek, a múlt homályából felidézett embereknek valami miatt korunkban is nagy aktualitása lesz. Lehet, hogy személye megosztja az embereket, ha néhányan emlékeznek rá. **Kereki 2012. május 13-án országos híradásokba is belekerült. A faluban ünnepélyes keretek között felavatták vitéz Nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzójának fából faragott szobrát.** A következő napokban – ha lehet így mondani – még híresebb lett Kereki, ugyanis a negatív hírekre mindig jobban mozdul a média. A szobrot vandál módon tönkre akarták tenni: leöntötték vörös festékkel. Múltidéző beszámolóinkat a szoborállítás költségeit Sas Attilával együtt vállaló Csicsai László írta. (szerk.)

95 esztendővel ezelőtt, egy lágy tavaszi estén megnyíltak a Cattaroi-öböl hálózai. IV. (Boldog) Károly királyunk hajói 1917. május 14-én este azért futottak ki a védett kikötőből, hogy feltörjék az otrantói tengerzárát, mely bezárta a Monarchia és a szövetséges császári német erők hajóit az Adriára. A kötelék parancsnoka, *Horthy Miklós* sorhajókapitány fényjelzéssel tudatta a parancsnoksággal a magyar történelemből ismert kódot a sikeres kifutásról: „Botond a kapuhoz tart.” Ma már alig tudjuk, hogy ez a haditengerészeti, melynek hajói ekkor elindultak a világhír felé, a magyar nemzet büszkesége volt. Magyar gyárak építettek csatahajókat, cirkálókat, rombolókat és tengeralattjárókat, ez utóbbiakat exportra is, Hollandiának és Dániának. A hajókon szolgáló legénység több mint fele pedig Magyarországról származott, nem csak a Partvidék horvát lakosságából, hanem jelentős részben magyarokból is. Fiatal emberekből, akik magukévá tették Kossuth gondolatát: „Tengerhez, magyar, ki a tengerhez.” A kifutás után a zenekar elfújta az „Ima csata előtt” jelzést, majd a tengerészek Isten segítségét kérve csatába indultak. A Novara, Saida, Helgoland cirkálók, valamint a Csepel és Balaton rombolók tengerészei kitettek magukért: lerombolták a tengerzárát, elpusztítottak 23 zárhajót, 2 rombolót, 2 szállítóhajót és 1 repülőgépet, megrongáltak több, maguknál nagyobb egységet is. Az embervesztés mindkét oldalon minimális

volt. A lovagias magyarok nem sülyesztették el a harcképtelenné vált zárhajókat, hanem úszni hagyták azokat, a hajótörötteket pedig ellenséges tűzben is felvették.

A sebesültek között a legsúlyosabb sérülések a különítmény parancsnokát érték. Horthy Miklós dobhártyái megsérültek, testén tüztől és repeszektől sérült, de hordá-

gyon fekvé továbbra is részt vett a harc irányításában. A sebesülések ellenére boldog parancsnok akkor még nem sejtette, hogy másfél év múlva neki kell majd átadnia büszke hajóhadát azoknak, akik legyőzni nem tudták.

1920. március elsejétől 1944. október 15-ig Horthy Miklós kormányzóként Magyarország államfője volt. Szerényen élt, vagyont nem halmozott, birtokainak mérete regnálása végén ugyanakkora volt, mint az elején. Jövedelme nagy részét karitatív és ifjúság-segítő akciókra költötte. Sokan ismerik Szántódon a rév bejárója mellett a Pano-rama Szállót, amelyet eredeti

MÚLTIDÉZŐ

nevén Horthy Miklós Cserkészszállónak hívtak. A tábor és a szálló alapítója, építtetője és finanszírozója a kormányzó volt, aki sokat látogatta az intézményt. Látogatásai alkalmából gyakran vadászott a környéken, Bálványoson és Kerekiben. Az idősök, akik még részt vettek vadászatain, sokáig szeretettel emlegették az öreg kormányzót, akinek országjárása alatt épült Kereki iskolája, a ma sajnos használaton kívül álló óvodaépület is.

2012. május 13-án, vasárnap többszáz ember gyűlt össze Kerekiben, Magyarországon mostani határain belülről és kívülről egyaránt. A kereki erdők tölgyéből faragott szobrot avattak fel Horthy Miklós altengernagy

gyengébbeket, sőt még ellenségeiket is – tisztelni.

A történelmi zászlók sorfala alatt lekerült a lepel annak a férfinak a szobráról, aki a Trianon után meggyalázott országot újra felemelte, területét békés, diplomáciai úton kétszeresére növelte, aki hazánkat a világ 10. legfejlettebb országává tette. Aki erőt, hitet, tisztességet és becsületet adott, mert ő maga is erős, tisztességes, becsületes és szerény volt.

Akire emlékezve minden államfőnek és államférfinak fel kéne tenni a kérdést:

Ha Ő tudott erős lenni, Te miért nem vagy?

Ha Ő tudott bátor lenni, Te miért nem vagy?

Ha Ő tudott hinni, Te miért nem hiszel?

Ha Ő tudott tisztességes lenni, Te miért nem vagy az?

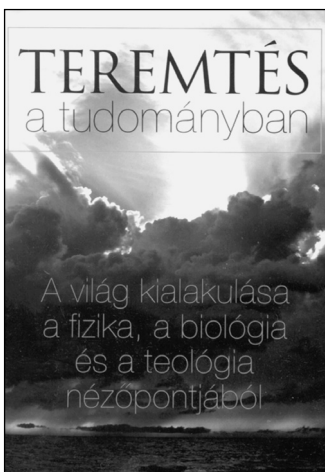
Idézzünk Horthy Miklós emlékirataiból:

„Gondolataim az Atlanti-óceán partjáról szüntelenül hazaszállnak a Duna-Tisza partjára, édes hazámba, melyet számunkra a világ legszebb országa sem pótolhat. Itt naponta láthatom a tengert, eredeti élethivatásom annyira kedvelt életemét, és gyönyörködhetem benne. Ám gyakorta behunyom szemem, és gondolatban keletre fordulok. Mély a tenger és végtelen... De mélyebb szeretetem, mely szülőhazámhoz fűz, és végtelenebb a vágyódásom, mely a magyar földre és a magyarok körébe hazavonz!”

A következő Horthy Miklós szobrot 2012. június 16-án avatták Csókakőn. A Dániel Péter által meggyalázott kereki Horthy szobor június 2-án megtisztítva visszakerült a helyére, hogy Trianon gyásznapján már ott álljon annak az embernek a szobra, aki szétzúzta a nemzetpusztító ígát és felemelte Magyarországot.

**Csicsai László
Kereki**

emlékére, a legnagyobb tengeri győzelmének emléknapján. Az avatáson a Vitézi Rendek, a Szent György Lovagrend és a Horthy Miklós társaság képviseltette magát, a főszervező Horthy István Mártírok és Hősök Alapítvány meghívására. A katolikus egyház részéről Galbavy Jenő József prior atya, a református egyháztól pedig Ficsor Gábor Andor lelkész volt jelen. Jenő atya a vitéz kormányzóra és az egybegyűlt lovagokra utalva emlékeztetett arra, hogy Magyarországot Szent László király korában a lovagi eszme térítette meg, mert a harcos virtusát megkeresztelte. Ezáltal képesek voltak egymást – a

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2009-ben egy rendezvényt sorozatot indított el a Magyar Katolikus Kultúra Napjai címmel. Fő szándékuk az volt, hogy legyen az év folyamán egy olyan hét, amikor megkülönböztetett módon hívják fel a magyar társadalom figyelmét kevésbé ismert kulturális értékeinkre.

II. János Pál pápa alapította meg reális módon, hogy Európa a keresztény hittől való csendes elszakadás idejét éli. Ez a sajnálatos tény valamennyi keresztény embert felszólítja a krisztusi értékrend komolyan vételére. A bennünket körülvevő eszmei zűrzavarban napjainkban fokozottan szükség van a keresztény értékrend és a keresztény kultúra kincseinek bemutatására.

2010-ben a Magyar katolikus Kultúra Napjai keretében indított tematikus program címe: *Teremtés a tudományban és a művészetben*. Az október elején megrendezett előadás-sorozaton Tóth Kálmán a fizika, Freund Tamás biológus agykutató az orvostudomány és Rózsa Huba a teológia nézőpontjából beszélt a teremtésről. A három értékes előadás írott változatát jelentette meg a közelmúltban a Szent István Társulat.

Az első dolgozat a világegyetem kialakulásának néhány kérdését elemzi. Ismer-teti a mai kozmológia által

KÖNYVAJÁNLÁS

leginkább elfogadott, a csillagászok méréseivel leginkább megegyező ősrobbanás (*Big Bang*) elméletét. A lényegét abban az állításban lehet megfogalmazni, hogy az univerzum egy igen kis térfogatú, igen sűrű, lényegében belső szerkezet nélküli forró anyagból alakult ki. Ez a forró anyag igen gyors tágulás során lehűlt és hozzávetőleg 14 milliárd év alatt kialakult a ma ismert univerzum.

A világegyetem kialakulása nagy csodálattal tölti el a kutató elmét. Ma kb. 15 független fizikai állandót ismerünk, amelyek létezésére, számszerű nagyságára semmiféle elméleti magyarázat nincs. Viszont értékük minimális megváltoztatása lehetetlenné tette volna az univerzum kialakulását. *Stephen Hawking* neves elméleti fizikus írja: „Ha az univerzum tágulásának sebessége az ősrobbanás utáni másodpercben csak százezermillió-milliomodnyival kisebb lett volna, akkor az univerzum összeesett volna, mielőtt mai értékét elérte.”

A gyakorló katolikus akadémikus agykutató az élet kialakulásának számos csodáját sorolja fel az evolúció során. Tanulmánya azért is ajánlott a tudományosan önmagát képezni akaró olvasóknak, mert a 19–20. században a törzsfelforrás tényét sokan összeegyeztethetetlennek tartották a keresztény hittel és a Bibliával. Korunkban terjedő önzés félelmetes, önpusztító végkimenetelét számos biológiai példával illusztrálja *Freund Tamás*.

Segít az eligazodásban az ószövetség professzora is, ha hitünket és tudásunkat igyekszünk összhangba hozni, s nem akarunk megelégedni a bulvársajtók sekélyes információsztjével.

szerk.

ANYAKÖNYVI HÍREK 2012. I. negyedév

KERESZTELTÉS

Kapolyi plébánia területén: Reichert Ádám és Kluk Edina fia, Adrián Mihály a kapolyi templomban 2011. okt. 2-án részesült a keresztség szentségében. (Az előző számunkból kimaradt.)

Az első negyedévben területünkön (11 faluban) keresztelezés és esküvő sajnos nem volt.

HALÁLOZÁS

(Zárójelben a temetés helye olvasható)

Törökkoppányi plébánia területén: Bodó Józsefné szül. Varga Gizella (82 é. – febr. 3.) (Törökkoppány); özv. Orsós Mihályné szül. Nikolics Mária (72 é. – febr. 8.) (Törökkoppány); Körmendi Ferenc (83 é. – febr. 10.) (Törökkoppány); Varga Ferenc (78 é. – febr. 18.) (Törökkoppány); özv. Takács Jánosné szül. Fias Mária (91 é. – febr. 23.) (Törökkoppány).

Miklósi plébánia területén: özv. Simon Józsefné szül. Kovács Ilona (75 é. – 2011. dec. 28.) (Kára); özv. Jencski Ferencné szül. Kovács Anna (68 é. – jan. 16.) (Zics); özv. Mészáros Józsefné szül. Jánosok Rozália (80 é. – febr. 6.) (Miklósi); Kovács Sándorné szül. Kurucz Rózsa (58 é. – febr. 8.) (Zics); Speri Márton (69 é. – márc. 19.) (Zics).

Kapolyi plébánia területén: Balogh Gyula (88 é. – jan. 20.) (Kereki); Lőrincz János (68 é. – febr. 13.) (Kereki); özv. Egerszegi Istvánné szül. Papp Margit (79 é. – febr. 18.) (Kapoly) elhunyt.

A meghalt hívek lelke Isten irgalmában békességben nyugodjon!

A tévedésről mondták

Tévedni emberi dolog.

(Seneca)

Tévedni emberi dolog, megbocsátani isteni.

(Pope)

Szeresd az igazságot, de bocsáss meg a tévedésnek.

(Voltaire)

Aki keveset gondolkodik, sokat téved.

(Leonardo da Vinci)

Mindenki tévedhet, de csak a balga ragaszkodik a tévedéséhez.

(Cicero)

Szépen tévedni szebb, mint csúnyán eltalálni az igazat.

(Molnár Ferenc)

A tévedés annál veszedelmesebb, minél több benne az igazság.

(Amiel)

Az embert végső soron a tévedései teszik szeretetre méltóvá.

(Goethe)

Mindenki tudja, hogy tévedhet, mégis kevesen tartják szükségesnek, hogy óvintézkedéseket tegyenek az ellen.

(John S. Mill)

Azok a tévedések, amelyeket nagy művészek szentesítettek, idővel népszerű igazságokká váltak.

(Diderot)

MAGVETÉS

Szent János Apostolról és Remete Szent Pálról Nevezett Közösség időszakos lapja: S.J.P. szerzetesház 8669 Miklósi, Petőfi S. u. 49. Tel.: 84/385-179. Szerkesztik: **Dr. Sipos Imre S.J.P. atya** és **Galbavy Jenő József S.J.P. prior atya**. Alapította: † **T. Flink Kornél**. Komputertipográfia: **Szurmay László**. Nyomás: **NYOMDAKÉSZ** — 8200 Veszprém, Pázmándi u. 10. Nyomdavezető: **Kész Ferenc**